

DOSSIER: EEN BIVAKZONE VOOR BRAKEL

INHOUD

Brakel en toerisme: een geslaagde combinatie	3
Paalkamperen.....	4
Wat is het?.....	4
Wat mag en wat mag niet?	4
Hoeveel kost het?	4
Bestaat hier wel een publiek voor?	4
Voorstel van beslissing voorgelegd aan de gemeenteraad dd. 21 oktober 2013	5

De eerder geïsoleerde ligging van onze gemeente maakt dat Brakel weinig economische troeven heeft. Wij hebben geen treinsporen, geen autostrades, geen bevaarbare waterwegen,... Het hoeft dan ook geen verbazing dat Brakel vooral een forenzengemeente is¹.

Toch heeft deze situatie ook heel wat voordelen. De “*splendid isolation*” van onze gemeente maakt dat men hier vooral nog rust en groen vindt, weg van het jachtige leven in de werksteden.

Ook toeristen weten die combinatie te appreciëren. Met name wandeltoeristen voelen zich aangetrokken door het rustige, groene, heuvelachtige en bosrijke landschap van de Vlaamse Ardennen². Brakel telt dan ook heel wat fiets- en wandelroutes en is bovendien opgenomen in zowel het fiets- als wandelknooppuntennetwerk.

Steeds meer bezoekers van onze gemeente blijven hier ook overnachten. Vooral korte vakanties van één of twee overnachtingen blijken in de Vlaamse Ardennen in trek³. Tussen 2001 en 2011 steeg het aantal aankomsten in Brakel dan ook met zo’n 45% van 4.904 naar 7.082. De overgrote meerderheid van die verblijfstoeristen blijken landgenoten⁴.

Het aantal verblijfsmogelijkheden is de jongste jaren dan ook toegenomen: hotels, vakantiehuisjes en vooral B&B’s⁵.

Eén lacune: kamperen is tot vandaag niet mogelijk in Brakel. Nochtans bestaat ook daarvoor geheid een publiek. Met name de ligging van Brakel langs enkele lange afstandsroutes (Grote Routepaden en LF-fietsroutes⁶) maken de gemeente interessant voor trekkers. Maar ook gewoon voor meer avontuurlijk aangelegde toeristen die op zoek zijn naar goedkope overnachtingsmogelijkheden.

Hoewel het systeem van gemeentelijke campings in Frankrijk heel wat toeristen aantrekt⁷, lijkt zulks ons net iets te hoog gegrepen voor Brakel. Aanleg en exploitatie ervan leggen en te zware druk op de gemeentefinanciën. Bovendien brengen dergelijke campings ook een zekere vorm van overlast met zich mee. **Er bestaat echter een goedkoop, kleinschalig en sympathiek initiatief: de bivakzone of paalkampeerzone⁸.**

---

¹ Vlaamse Arbeidsrekening, Steunpunt WSE / Departement WSE

² Strategisch beleidsplan voor toerisme en recreatie in de Vlaamse Ardennen, 2009-2012

³ Strategisch beleidsplan voor toerisme en recreatie in de Vlaamse Ardennen, 2009-2012

⁴ www.lokaalstatistieken.be

⁵ www.toerisme-brakel.be

⁶ www.groteroutepaden.be

⁷ www.camping-municipal.org

⁸ www.bivakzone.be

PAALKAMPEREN

WAT IS HET?

Het fenomeen 'paalkamperen' komt overgewaaid uit Nederland. Reeds in 1992 voorzag de Nederlandse wet in de mogelijkheid om kampeerzones te creëren in de vrije natuur. Het gaat als het ware om een legale vorm van 'wildkamperen'.

Concreet wordt een paal in de grond geslagen als centrum van een perimeter van 10 meter. Binnen deze perimeter mag men vervolgens legaal kamperen. Als enige comfortmiddel wordt een pomp met grondwater voorzien.

Sinds 2009 is deze vorm van kamperen ook in Vlaanderen legaal. Om tegemoet te komen aan een aantal ongerustheden van de campingsector, spreekt men in Vlaanderen officieel echter van een bivakzone en niet van een paalkampeerzone, al geraakt de term "paalkamperen" ook in Vlaanderen stilaan ingeburgerd.

WAT MAG EN WAT MAG NIET?

Wildkamperen is in Vlaanderen sowieso verboden. Binnen een straal van 10m rond de daartoe bestemde "paal" mag iedereen echter een tentje opslaan. Uiteraard zijn er wel enkele voorwaarden:

- in de bivakzone mogen maximum drie tenten staan;
- er mogen maximum 10 personen gelijktijdig verblijven;
- men mag maximum 48 uur in de zone verblijven;
- bivakzones mogen niet toegankelijk zijn voor gemotoriseerd verkeer.

Vanzelfsprekend kan de lokale overheid ook nog bijkomende voorwaarden opleggen.

HOEVEEL KOST HET?

Logeren in een bivakzone is gratis.

Voor de uitbater is een zone voor paalkamperen ook niet meteen een dure aangelegenheid. De aanleg kost zo'n 2.500 à 3.000 euro plus één tot twee dagen werk voor de installatie. Het onderhoud kost jaarlijks zo'n 400 euro en één of twee dagen werk om het gras in de bivakzone te maaien.

BESTAAT HIER WEL EEN PUBLIEK VOOR?

Uiteraard is een dergelijke bivakzone niet uitgerust om een massale toeloop van toeristen te verwerken. Dat is ook hoegenaamd de bedoeling niet. Deze vorm van toerisme richt zich net op wie rust en groen opzoekt.

In Arendonk, waar de eerste paalkampeerzone van het land werd ingericht, kreeg men in twee jaar tijd niettemin reeds 500 kampeersers over de vloer. Ook in het naburige Ronse blijkt het een succes, zo bevestigt de toeristische dienst.

VOORSTEL VAN BESLISSING VOORGELEGD AAN DE GEMEENTERAAD DD. 21 OKTOBER 2013

Aangezien het schepencollege nog volop bezig is met het opmaken van haar beleidsplannen voor de komende jaren, willen wij hen de gelegenheid geven dit idee grondig in overweging te nemen en te implementeren in komende vijf jaar.

Daarom stellen wij volgend punt van beslissing voor:

“De gemeenteraad stelt voor om bij de opmaak van de meerjarenplanning, rekening te houden met de inrichting van de accommodatie voor paalkamperen.”